

Arrest

nr. 246 457 van 18 december 2020
in de zaak RvV X / II

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. KEULEN
Koningin Astridlaan 77
3500 HASSELT**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 11 september 2020 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 7 juni 2020 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) en van de beslissing van 7 juni 2020 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13*sexies*).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 18 september 2020 met referentienummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 oktober 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 november 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat J. KEULEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 7 juni 2020 werd aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten afgegeven. Dit is de eerste bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“(…)

Betrokkene werd gehoord door de politie van Antwerpen op 07.06.2020 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Aan de heer, die verklaart te heten:

Naam: B.

Voor naam Y.

Geboortedatum: [...]

Geboorteplaats: [...]

Nationaliteit Marokko

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen,

- tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,
- tenzij er actueel een asielaanvraag hangende is in een van deze staten,

uiterlijk op 07.06.2020

REDEN VAN DE BESLISSING.

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van de artikelen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna 'de wet') en volgende feiten:

Artikel 7, alinea 1, van de wet:

X 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2, van de wet vereiste documenten.

X 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van zijn arrestatie.

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor het bezit van verdovende middelen . (PV nummer : [...] van de politie van Antwerpen.)

Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene verklaart niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14 Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

X Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.

X Artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde.

Er bestaat een risico op onderduiken:

1 ° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden. Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1930 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor het bezit van verdovende middelen (PV nummer : [...]) van de politie van Antwerpen.)

Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.
(...)"

1.2. Tevens op 7 juni 2020 werd aan verzoeker een inreisverbod opgelegd. Dit is de tweede bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

"(...)

Betrokkene werd gehoord door de politie van Antwerpen op 07.06.2020 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Aan de heer, die verklaart te heten:

Naam : B.

voornaam : Y.

geboortedatum : [...]

geboorteplaats : [...]

nationaliteit : Marokko

wordt een inreisverbod voor 3 jaar opgelegd voor het volledige Schengengrondgebied.

Wanneer betrokkene evenwel in het bezit is van een geldige verblijfstitel afgeleverd door één van de lidstaten, dan geldt dit inreisverbod enkel voor het grondgebied van België.

De beslissing tot verwijdering van 07.06.2020 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

X 1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en/of;

□ 2° een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden. Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor het bezit van verdovende middelen (PV nummer: [...]) van de politie van Antwerpen.)

Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Redenen waarom hem een inreisverbod wordt opgelegd.

Om de volgende redenen gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van drie jaar:

Betrokkene verklaart niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister rekening gehouden met de specifieke omstandigheden, zoals bepaald in artikel 74/11.

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor het bezit van verdovende middelen (PV nummer : [...]) van de politie van Antwerpen.)

Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

*Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven en om de openbare orde te schaden. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, is een inreisverbod van 3 jaar proportioneel.
(...)"*

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan, dat hij uiteenzet als volgt:

"Verzoeker meent het volgende middel te kunnen aanvoeren tegen de motivatie van de bestreden beslissing :

- 1) *Schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, met name de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel in samenhang met artikel 62 van de Vreemdelingenwet, de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en art. 74/14 van de Vreemdelingenwet.*
- 2) *Schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, met name het redelijkheidsbeginsel*
  - 1) *Schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, met name de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel in samenhang met artikel 62 van de Vreemdelingenwet, de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en art. 74/14 van de Vreemdelingenwet.*

Het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, de materiële motiveringsplicht houdt in dat motivering moet bestaan uit de juridische en de feitelijke overwegingen die aan de beslissing ten grondslag liggen.

De motivering moet daarenboven afdoende zijn, dit is draagkrachtig en deugdelijk.

Artikel 62 van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

"De administratieve beslissingen worden met redenen omkleed...."

Aan artikel 62 van de Vreemdelingenwet is slechts voldaan wanneer de motivering van de administratieve beslissing afdoende en toereikend is (R.v.St., nr. 43.522, 29 juni 1993, R.A.C.E. 1993) en meer bepaald passend, nauwkeurig en relevant (R.v.St., nr. 53.583, 7 juni 1995, Rev.dr.étr. 1995, 326) of nog duidelijk, nauwkeurig en ter zake dienend (R.v.St., nr. 42.199, 8 maart 1993, R.A.C.E. 1993)

De artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen bepalen het volgende:

"Artikel 2: De bestuurshandelingen van de besturen bedoeld in artikel 1 moeten uitdrukkelijk worden gemotiveerd.

Artikel 3: De opgelegde motivering moet in de akte de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Zij moet afdoende zijn. "

Deze wet schrijft dus voor dat de overheid op straffe van onwettigheid van de beslissing in de akte die de beslissing zelf bevat ook de motivering voor deze beslissing moet opnemen. Deze motivering moet niet enkel weergegeven worden doch daarenboven moet ze ook afdoende zijn, dit wil zeggen draagkrachtig en deugdelijk.

De minister van Binnenlandse Zaken heeft tevens de plicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te stoelen op correcte feitenvinding. Dat er geval per geval moet gekeken worden naar de concrete omstandigheden van de zaak.

Dat het bevel om het grondgebied te verlaten gebaseerd is op grond van artikel 7, alinea 1,1° en artikel 74/14, §3,1° en 3° van de Vreemdelingenwet:

art. 7, alinea 1,1°: verzoeker verblijft in het rijk zonder houder te zijn van een geldig paspoort voorzien van een geldig visum.

Dat verzoeker in het Rijk verblijft zonder geldig paspoort met geldig visum omdat hij in afwachting was van de behandeling van zijn lopende procedure.

art. 74/14 §3,1°: er bestaat een risico op onderduiken

Dat verzoeker een gekend adres heeft in België en men hem hier steeds kan treffen.

Dat er zodoende geen enkel risico op onderduiken bestaat.

art. 74/14 §3, 3°: verzoeker werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden

Dat verwerende partij hiervoor aanhaalt dat verzoeker zich niet heeft aangemeld bij de gemeente binnen de door de wet voorziene termijn en dat hij geen bewijs levert dat hij op hotel logeert.

Dat verzoeker er zich niet bewust van was dat hij zich diende aan te melden en evenmin dat hij een bewijs diende te leveren dat hij op hotel logeert. Aangezien verzoeker niet op de hoogte was van deze verplichtingen, kan men hem dit ook niet verwijten.

Dat op voorgaande punten de bestreden beslissing dan ook niet correct en onvoldoende is gemotiveerd. De bestreden beslissing werd evenmin genomen met inachtneming van alle relevante gegevens van het dossier.

Dat verwerende verder geen onderzoek heeft gedaan naar de situatie van concludant en onvoldoende rekening heeft gehouden met alle beschikbare elementen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de plicht op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. (RvS 2 februari 2007, nr. 167 411; RvS 14 februari 2006, nr. 154 954) Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het betreffende dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Dat er geval per geval moet gekeken worden naar de concrete omstandigheden van de zaak.

Dat de bestreden beslissing op dit punt geen motivering weergeeft daar enkel het wetsartikel wordt vermeld. Er is dus een schending van de formele motiveringsplicht in samenhang met een schending van de zorgvuldigheidsplicht.

De bestreden beslissing bevat aldus geen voldoende motivering en komt tekort aan de zorgvuldigheidsplicht die men mag verwachten in elk concreet geval.

Dat het inreisverbod gebaseerd is op grond van artikel 74/11, §1, 1° en 3° van de Vreemdelingenwet waarbij dezelfde overwegingen worden aangehaald die in het bevel om het grondgebied worden aangehaald.

Bijkomend wordt nog vermeld dat verzoeker op heterdaad betrapt is voor het bezit van verdovende middelen.

"Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven. Gelet op al deze elementen en op het belang van de immigratiecontrole, is een inreisverbod van 3 jaar proportioneel."

Dat de duurtijd van het inreisverbod en de proportionaliteit ervan ook niet voldoende gemotiveerd werden.

Dat verwerende partij het over 'al deze elementen' heeft, doch deze niet concreet benoemd.

Dat uit de bestreden beslissing niet kan afgeleid worden waarom precies een inreisverbod van 3 jaar verantwoord is en waarom dit proportioneel is.

Bijgevolg is de motivering onvoldoende specifiek en pertinent.

Dat zowel het bevel om het grondgebied te verlaten als het inreisverbod dan ook niet behoorlijk en juist werd gemotiveerd. De motivering is niet pertinent. De beslissing werd niet genomen met inachtneming van alle relevante gegevens van het dossier en schendt dan ook de materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht.

Bovendien doet de bestreden beslissing geen proportionaliteitsafweging. Er dient rekening houdend met de gevestigde rechtspraak een ernstige proportionaliteitsafweging te geschieden. Een proportionaliteitsafweging impliceert dat de belangen van de Belgische Staat worden afgewogen tegen de belangen van de betrokkene. De "fair balance"-toets impliceert dat wordt uitgegaan van een balans, een afweging. Deze is in casu afwezig.

De beslissing houdt op geen enkele wijze rekening met de aard van de feiten. Het gaat in casu niet om een gewelddelict of een terrorismemisdrijf.

Het gaat om bezit van verdovende middelen, meerbepaald 1 gram cannabis voor eigen gebruik hetgeen niet in verhouding staat tot de genomen beslissing van drie jaar inreisverbod.

De bestreden beslissing verwijst naar de maatschappelijke impact van de feiten, doch motiveert of preciseert dit verder niet.

Zo werd verzoeker niet aangehouden zodat hieruit eveneens blijkt dat hij niet wordt beschouwd als een gevaar voor de openbare orde.

Ook de natuur van de feiten op zich is onvoldoende om aan te nemen dat er een gevaar voor de openbare orde zou bestaan.

Het louter bezitten van verdovende middelen volstaat niet om te motiveren dat verzoeker een gevaar vormt voor de openbare orde. De maatregelen van openbare orde moeten uitsluitend gegrond zijn op het persoonlijk gedrag van betrokkene. De verwerende partij heeft geenszins het persoonlijk gedrag van verzoekende partij onderzocht.

Bovendien is er geen sprake van enige veroordeling in hoofde van verzoeker zodat ook het vermoeden van onschuld van toepassing is: verzoeker is onschuldig tot het tegendeel wordt bewezen door middel van een strafrechtelijke veroordeling.

Men kan dan ook niet zeggen dat verzoeker een risico vormt voor de openbare orde.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de plicht op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. (RvS 2 februari 2007, nr. 167 411; RvS 14 februari 2006, nr. 154 954) Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het betreffende dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Dat op grond van het voorgaande dan ook evenmin een afdoende en correcte motivering en afweging van relevante elementen is gebeurd om een inreisverbod van drie jaar op te leggen.

Dat de bestreden beslissing onvoldoende de feitelijke en juridische overwegingen weergeeft waaraan zij ten grondslag ligt;

Dat aldus de bestreden beslissing werd genomen op basis van algemene overwegingen die voor elk misdrijf kunnen gelden zonder rekening te houden met de werkelijke toestand.

De motivering is dan ook niet pertinent en draagkrachtig. De beslissing werd niet genomen met inachtneming van alle relevante gegevens van het dossier en schendt dan ook de materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht.

In de beslissing wordt niet gemotiveerd waarom de duur van het inreisverbod drie jaar bedraagt en waarom dit dan als proportioneel gezien wordt.

Dat aldus niet alleen het inreisverbod zelf maar ook de duur van drie jaar onvoldoende wordt gemotiveerd en dat ook die beslissing niet is genomen met inachtneming van alle relevante gegevens van het dossier zodat ook op dit punt een schending van het middel kan vastgesteld worden.

2) Schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, het redelijkheids- beginsel

Verzoeker roept de schending van het redelijkheidsbeginsel op zich in wat de beide beslissingen betreft.

Dat verzoeker immers al de tijd ongemoeid werd gelaten.

Verzoeker is reeds enige tijd in België en meent dan ook een verblijfsrecht te kunnen doen gelden op basis van zijn langdurig verblijf.

Dat het dan ook niet redelijk voorkomt om verzoeker nu nog een bevel om het grondgebied te verlaten, bijlage 13 te betekenen.

Dat dit in casu ten zeerste het geval is nu hem een bevel om het grondgebied te verlaten en een inreisverbod van 3 jaar wordt betekend enkel op basis van een proces-verbaal wegens bezit van verdovende middelen.

Dat voor verzoeker het vermoeden van onschuld geldt.

Dat het in concreto gaat om het bezit van 1 gram cannabis voor eigen gebruik.

Dat dan ook niet begrijpen is hoe verwerende partij tot haar beslissing is kunnen komen om over te gaan tot een inreisverbod van drie jaar.

Dat daarom terzake ook het redelijkheidsbeginsel werd geschonden.

Uit al de voorgaanden blijkt dat de bestreden beslissing niet juist of juridisch aanvaardbaar is en dat zij steunt op onjuiste, juridische onaanvaardbare en onwettige motieven en dat zij derhalve niet behoorlijk naar recht gemotiveerd is.

Dat ten gevolge van de schendingen van de in het verzoekschrift vermelde middelen de bestreden beslissing dan ook dient vernietigd te worden."

2.2. Waar verzoeker zich beroept op een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) dient te worden opgemerkt dat deze artikelen de overheid verplichten om in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op een "afdoende" wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. De belangrijkste bestaansredenen van de motiveringsplicht, zoals die wordt opgelegd door de voormelde wet van 29 juli 1991, bestaat erin dat de betrokkenen in de hen aanbelangende beslissing zelf de motieven moeten kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan, of de overheid is uitgegaan van gegevens die in rechte en in feite juist zijn, of zij die gegevens correct heeft beoordeeld, en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar beslissing is kunnen komen, opdat de betrokkenen met kennis van zaken zouden kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden.

Een eenvoudige lezing van de bestreden beslissingen leert dat het determinerende motief op grond waarvan de beslissingen werden genomen wordt aangegeven. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt de motivering van de bestreden beslissingen hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijk gegevens de beslissingen zijn genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (R.v.St., nr. 105.103, 26 maart 2002).

2.3. In de mate dat verzoeker aangeeft niet akkoord te kunnen gaan met de motieven die aan de bestreden beslissingen ten grondslag liggen, wordt het middel onderzocht vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht. De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen. Het redelijkheidsbeginsel, waarvan eveneens de schending wordt aangevoerd, staat de rechter verder niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt. Het eveneens geschonden geachte zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid daarnaast de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenfinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Verzoeker voert aan dat hij geen gevaar vormt voor de openbare orde en dat verweerder derhalve onterecht toepassing maakt van artikel 74/14, § 3, 3°, van de vreemdelingenwet. Daargelaten de vaststelling of *in casu* terecht toepassing kon worden gemaakt van artikel 74/14, § 3, 3°, van de vreemdelingenwet, merkt de Raad op dat het bestreden bevel tevens verwijst naar artikel 74/14, § 3, 1°, van de vreemdelingenwet. Verweerder motiveert dat er sprake is van een risico op onderduiken op grond van artikel 1, § 2, 4°, van de vreemdelingenwet. De bestreden beslissing motiveert dat verzoeker na zijn illegale binnenkomst niet getracht heeft om zijn verblijf te regulariseren. Daarenboven heeft verzoeker zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de vreemdelingenwet voorziene termijn. Waar verzoeker betoogt dat hij niet wist dat hij zich diende aan te melden, merkt de Raad op dat verzoeker als niet tot verblijf gemachtigde of toegelaten vreemdeling geacht wordt zich te informeren omtrent de voorwaarden volgens welke hij zich al dan niet op het grondgebied kan bevinden. Met zijn betoog maakt verzoeker het tegendeel niet aannemelijk. Ten overvloede merkt de Raad op dat verzoeker geen gehoor heeft gegeven aan een eerder bevel om het grondgebied te verlaten van 27 mei 2013. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat verweerder kennelijk onredelijk of onzorgvuldig te werk is gegaan bij het nemen van het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten.

De Raad merkt op dat de eerste bestreden beslissing steunt op artikel 7, eerste lid, 1°, van de vreemdelingenwet. Verzoeker verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van de vreemdelingenwet vereiste documenten. Dit motief wordt door verzoeker niet betwist. Waar verzoeker een grief aanvoert tegen de deelbeslissing om hem geen termijn voor vrijwillig het grondgebied te verlaten toe te staan, kan dit niet leiden tot de vernietiging van het bestreden bevel.

2.4. Waar verzoeker betoogt niet te kunnen afleiden waarom een inreisverbod van drie jaar werd opgelegd en waarom dit proportioneel is, motiveert de bestreden beslissing als volgt:

“Redenen waarom hem een inreisverbod wordt opgelegd.

Om de volgende redenen gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van drie jaar:

Betrokkene verklaart niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister rekening gehouden met de specifieke omstandigheden, zoals bepaald in artikel 74/11.

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor het bezit van verdovende middelen (PV nummer : [...] van de politie van Antwerpen.)

Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven en om de openbare orde te schaden. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, is een inreisverbod van 3 jaar proportioneel.”

De tweede bestreden beslissing verwijst in het bijzonder naar het feit dat verzoeker op heterdaad betrapt werd voor het bezit van verdovende middelen, naast het illegaal verblijf en de schade voor de openbare orde die hieruit voortvloeit. Het feit dat verzoeker op heterdaad betrapt werd voor het bezit van verdovende middelen, wordt in deze bestreden beslissing aldus beschouwd als een verzwarende omstandigheid en dient samen gelezen te worden met het risico op onderduiken, zoals reeds hoger werd uiteengezet. Op basis van deze elementen opteerde verweerder *in casu* voor een inreisverbod met een maximumtermijn van drie jaar.

Waar verzoeker betoogt dat verweerder “*op geen enkele wijze*” rekening heeft gehouden met de aard van de feiten die verzoeker ten laste worden gelegd, merkt de Raad op dat het bestreden inreisverbod wel degelijk verwijst naar specifieke elementen van de zaak. Immers wordt er concreet gemotiveerd op basis van welke vaststellingen door de politie werd besloten dat verzoeker op heterdaad werd betrapt voor het bezit van verdovende middelen. Deze stukken bevinden zich ook in het administratief dossier. Uit het administratief verslag van de politie blijkt dat op 7 juni 2020 het voertuig waarin verzoeker meereed als passagier, werd gecontroleerd aangezien de bestuurder met ongepaste snelheid door een zone 30 reed. Tijdens de controle nam de politie een lichte cannabissgeur waar in het voertuig. Wanneer de politie vraagt of betrokkenen verdovende middelen bij zich hebben, overhandigt verzoeker een drukverpakking met een gebruikershoeveelheid cannabis en een klein blokje hasjesj. Verzoeker voert aan dat hij in bezit was van louter een gebruikershoeveelheid cannabis, doch ontkent de feiten als dusdanig niet. Verzoeker betoogt dat er geen sprake is van enige veroordeling en dat hij onschuldig is tot het tegendeel bewezen is. Hierbij dient de Raad erop te wijzen dat het feit dat verzoeker niet werd veroordeeld wegens inbreuken op de strafwet, verweerder niet verhindert om op basis van de vastgestelde feiten op verblijfsrechtelijk vlak maatregelen te nemen. Ook het vermoeden van onschuld belet verweerder niet om op grond van een eigen onderzoek een standpunt in te nemen met betrekking tot feiten die nog niet tot een strafrechtelijke veroordeling hebben geleid (RvS 28 juni 2004, nr. 133.173; RvS 14 juli 2008, nr. 185.388). Verzoeker toont niet aan waarom het feit dat hij op heterdaad betrapt werd voor het bezit op verdovende middelen niet in rekening gehouden mag worden door verweerder.

Verzoeker voert dan wel aan dat er geen rekening werd gehouden met de specifieke elementen van de zaak, doch laat na concreet aan te tonen welke specifieke elementen dan wel diende in aanmerking te worden genomen voor het bepalen van een minder lange termijn. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat verweerder op een kennelijk onredelijk of onzorgvuldige manier gehandeld heeft bij het nemen van het bestreden inreisverbod.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien december tweeduizend twintig door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. VERHAERT